

Arrest

nr. 216 428 van 7 februari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 4 december 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 november 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A.-S. ROGGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 17 november 2017 een beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die op dezelfde datum aan verzoeker ter kennis wordt gebracht, betreft de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. De belangvereiste veronderstelt dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing is benadeeld en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is. Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

2.3. Het komt de Raad toe desnoods ambtshalve te onderzoeken of aan de belangvereiste is voldaan.

2.4. De bestreden beslissing strekt ertoe verzoeker het bevel te geven het grondgebied onmiddellijk te verlaten.

2.5. De Raad wijst erop dat in de beschikking van 14 december 2018 aan beide partijen, met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, de volgende vraag werd gesteld:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging.”

2.6. Verzoeker heeft op de bovenvermelde beschikking van de Raad niet schriftelijk gereageerd. In de nota met opmerkingen kan worden gelezen dat verzoeker *“[werd] overgebracht naar een FITT-woning in Beauvechain waaruit zij op 22.11.2017 ontsnapten”* en dat *“er op 23.11.2017, 24.11.2017 en 29.11.2017 adrescontroles uitgevoerd [werden] op hun vorige adressen, doch die bleken allen negatief”*. Uit een nazicht van het wachtregister – waar de Raad de toegang toe heeft – blijkt verder dat verzoeker op 6 mei 2015 van ambtswege werd afgevoerd.

2.7. De voormelde gegevens worden ter terechtzitting voorgelegd. Verzoekers raadvrouw poneert dat eerstgenoemde nog steeds in België verblijft en betoogt dat dit voldoende blijkt uit het gegeven dat verzoeker, in het kader van huidige procedure, van raadsman is veranderd. Zij kan evenwel niet meedelen wanneer verzoeker van raadsman wisselde, noch kan zij enige documenten voorleggen, die de aanwezigheid van verzoeker op het Belgische grondgebied kunnen aantonen. Verder betoogt de aanwezige raadvrouw dat het weinig waarschijnlijk is dat verzoeker, nadat hij *“ontsnapte”* uit de FITT-woning en *“de kans liet liggen voor een gratis vliegtuigticket”*, alsnog het grondgebied zou hebben verlaten.

2.8. Een verzoekende partij die het belang bij het door haar ingestelde schorsings- en annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is een verzoekende partij verplicht medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

2.9. *In casu* is de precieze verblijfplaats van verzoeker van determinerend belang voor de behandeling van huidige zaak. Indien namelijk vaststaat dat verzoeker, nadat de bestreden beslissing tot stand is gekomen, het grondgebied van de Schengenzone heeft verlaten, dient te worden vastgesteld dat het bevel om het grondgebied te verlaten reeds is uitgevoerd (cf. RvS 9 maart 2016, nr. 11.837 (c)), waardoor het belang teloor gaat. Dit werd ter terechtzitting ook benadrukt.

2.10. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker heeft verzuimd een duidelijk antwoord te verschaffen op de door de Raad, zowel bij beschikking van 14 december 2018 als ter terechtzitting, gestelde vragen. Verzoekers raadvrouw beperkt er zich toe te stellen dat de aanwezigheid van verzoeker voldoende blijkt uit de verandering van raadsman in de loop van huidige procedure, doch er blijkt niet dat dergelijke verandering van raadsman niet kan geregeld worden vanop afstand, buiten de Schengenzone. Alleszins wordt niet concreet aangetoond dat verzoeker op het ogenblik dat hij van raadsman veranderde, zich nog op het Belgische grondgebied bevond. De Raad herhaalt dat de raadvrouw erkent dat zij geen documenten kan voorleggen. De loutere overtuiging van de aanwezige raadvrouw, dat het weinig waarschijnlijk is dat verzoeker het grondgebied zou hebben verlaten, volstaat – gelet op de in punt 2.6. weergegeven vaststellingen – niet. Er zijn *in casu* relevante gegevens voorhanden op grond waarvan verzoekers belang in vraag kan worden gesteld, waarbij laatstgenoemde de verplichting heeft medewerking aan de rechter te verlenen wanneer hij daartoe wordt verzocht. Loutere veronderstellingen van de aanwezige raadvrouw kunnen het gebrek aan informatie aangaande verzoekers precieze verblijfplaats niet verschonen.

2.11. Verzoeker moet de gevolgen van zijn gebrek aan medewerking met de rechter dragen en dit kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (*cf.* RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

Het beroep is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. EKKA